

تفسیر 1 کمیته تفاسیر استانداردهای بین‌المللی  
گزارشگری مالی  
تغییر در بدهیهای برچیدن، بازسازی و بدهیهای مشابه  
موجود

## تفسیر 1 کمیته تفاسیر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی تغییر در بدهیهای برچیدن، بازسازی و بدهیهای مشابه موجود

### ارجاع

- استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 ارائه صورتهای مالی (تجدیدنظرشده در سال 2007)
- استاندارد بین‌المللی حسابداری 8 رویه‌های حسابداری، تغییر در برآوردهای حسابداری و اشتباهات
- استاندارد بین‌المللی حسابداری 16 املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات (تجدیدنظرشده در سال 2003)
- استاندارد بین‌المللی حسابداری 23 مخارج تأمین مالی
- استاندارد بین‌المللی حسابداری 36 کاهش ارزش داراییها (تجدیدنظرشده در سال 2004)
- استاندارد بین‌المللی حسابداری 37 ذخایر، بدهیهای احتمالی و داراییهای احتمالی

### پیش‌زمینه

1. بسیاری از واحدهای تجاری تعهداتی بابت کنارگذاری، برچیدن و بازسازی اقلام املاک ماشین‌آلات و تجهیزات دارند. در این تفسیر، این‌گونه تعهدات به عنوان "بدهیهای برچیدن، بازسازی و بدهیهای مشابه" مورد اشاره قرار می‌گیرند. طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 16، بهای تمام شده یک قلم املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات، شامل برآورد اولیه از مخارج کنارگذاری و برچیدن آن قلم و بازسازی محل استقرار آن است. این تعهد یا هنگام تحصیل آن قلم یا در نتیجه استفاده از آن قلم طی یک دوره خاص برای مقاصد غیر از تولید موجودی، برای واحد تجاری ایجاد می‌شود. در استاندارد بین‌المللی حسابداری 37 الزاماتی درباره چگونگی اندازه‌گیری بدهیهای برچیدن، بازسازی و بدهیهای مشابه ارائه می‌شود. تفسیر حاضر، رهنمودهایی درباره چگونگی به حساب منظور کردن آثار تغییر در اندازه‌گیری بدهیهای برچیدن، بازسازی و بدهیهای مشابه موجود ارائه می‌کند.

### دامنه کاربرد

2. این تفسیر در مورد تغییر در اندازه‌گیری هرگونه بدهی برچیدن، بازسازی یا بدهی مشابه موجود که هر دو مورد زیر را احراز می‌کند، کاربرد دارد:

تفسیر 1 کمیته تفاسیر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی  
تغییر در بدهیهای برچیدن، بازسازی و **بدهیهای** مشابه موجود

الف. به عنوان بخشی از بهای تمام شده یک قلم املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 16 شناسایی شده است؛ و  
ب. به عنوان یک بدهی طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 37 شناسایی شده است.  
برای مثال، بدهی برچیدن، بازسازی و بدهیهای مشابه ممکن است بابت برچیدن یک کارخانه، ترمیم خسارت محیطی در صنایع استخراجی، یا برکناری تجهیزات، ایجاد شده باشد.

#### مسئله

3. این تفسیر به تشریح چگونگی به حساب منظور کردن تأثیر رویدادهای زیر که موجب تغییر در اندازه‌گیری بدهیهای برچیدن، بازسازی و سایر بدهیهای مشابه موجود می‌شود، می‌پردازد:

الف. تغییر در جریان خروجی برآوردی منابع دارای منافع اقتصادی (برای مثال، جریانهای نقدی) مورد نیاز برای تسویه تعهد؛

ب. تغییر در نرخ تنزیل فعلی مبتنی بر بازار طبق تعریف بند 47 استاندارد بین‌المللی حسابداری 37 (این موضوع شامل تغییر در ارزش زمانی پول و ریسکهای مختص بدهی است)؛ و

پ. افزایشی که نشان‌دهنده گذشت زمان است (که به آن برگشت تنزیل نیز اطلاق می‌شود).

#### اجماع

4. تغییر در مبلغ بدهی برچیدن، بازسازی و بدهیهای مشابه که ناشی از تغییر در زمانبندی یا مبلغ برآوردی جریان خروجی منابع دارای منافع اقتصادی مورد نیاز برای تسویه تعهد، یا تغییر در نرخ تنزیل است، باید طبق بندهای 5 تا 7 زیر به حساب منظور شود.

5. چنانچه دارایی مربوط، با استفاده از مدل بهای تمام شده اندازه‌گیری شده باشد:

الف. با توجه به مورد (ب) زیر، تغییر در بدهی باید در دوره جاری به بهای تمام شده دارایی مربوط اضافه شود یا از آن کسر گردد.

ب. مبلغ کسرشده از بهای تمام شده دارایی نباید از مبلغ دفتری دارایی بیشتر باشد. اگر کاهش در بدهی

تفسیر 1 کمیته تفاسیر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی  
تغییر در بدهیهای برچیدن، بازسازی و **بدهیهای** مشابه موجود

از مبلغ دفتری دارایی بیشتر باشد، مازاد باید  
بلافاصله در سود یا زیان دوره شناسایی شود.

پ. چنانچه تعدیل موجب افزایش بهای تمام شده دارایی  
شود، واحد تجاری باید به این موضوع توجه کند که  
آیا چنین افزایشی نشان‌دهنده این است که مبلغ دفتری  
جدید دارایی ممکن است بطور کامل بازیافت نشود. اگر  
نشانه‌ای مبنی بر عدم بازیافت کامل مبلغ دفتری وجود  
داشته باشد، واحد تجاری باید طبق استاندارد  
بین‌المللی حسابداری 36، از طریق برآورد مبلغ  
بازیافتنی، آزمون کاهش ارزش دارایی را انجام دهد و  
هرگونه زیان کاهش ارزش را به حساب منظور کند.

6. چنانچه دارایی مربوط، با استفاده از مدل تجدید  
ارزیابی اندازه‌گیری شده باشد:

الف. تغییر در بدهی، مازاد یا کسری تجدید ارزیابی  
شناسایی‌شده قبلی آن دارایی را تغییر می‌دهد  
به‌گونه‌ای که:

1. کاهش در بدهی باید (با توجه به مورد (ب)) در  
سایر اقلام سود و زیان جامع شناسایی شود و موجب  
افزایش مازاد تجدید ارزیابی در حقوق مالکانه  
گردد. هرگاه کاهش مزبور برگشت کسری تجدید  
ارزیابی دارایی باشد که قبلاً در سود یا زیان  
دوره شناسایی شده است، این کاهش باید در سود  
یا زیان دوره شناسایی گردد؛

2. افزایش در بدهی باید در سود یا زیان دوره  
شناسایی شود، مگر اینکه افزایش مزبور در سایر  
اقلام سود و زیان جامع شناسایی گردد و موجب  
کاهش مازاد تجدید ارزیابی در حقوق مالکانه، به  
میزان هرگونه مانده بستانکار حساب مازاد تجدید  
ارزیابی مربوط به آن دارایی شود.

ب. هنگامی که کاهش در بدهی نسبت به مبلغ دفتری دارایی  
در صورت استفاده از مدل بهای تمام شده، بیشتر  
باشد، مازاد باید بلافاصله در سود یا زیان دوره  
شناسایی شود.

پ. تغییر در بدهی نشانه‌ای از این موضوع است که ممکن  
است دارایی نیاز به تجدید ارزیابی داشته باشد تا  
اطمینان حاصل گردد مبلغ دفتری آن تفاوت با اهمیت  
با ارزش منصفانه تعیین‌شده در پایان دوره گزارشگری  
ندارد. هرگونه تجدید ارزیابی باید در تعیین مبالغ

تفسیر 1 کمیته تفاسیر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی  
تغییر در بدهیهای برچیدن، بازسازی و **بدهیهای** مشابه موجود

قابل شناسایی در سود یا زیان دوره یا در سایر اقلام سود و زیان جامع طبق مورد (الف) مد نظر قرار گیرد. اگر تجدید ارزیابی ضرورت داشته باشد، تمام داراییهای آن طبقه باید تجدید ارزیابی شود.

ت. استاندارد بین‌المللی حسابداری 1، افشای اجزای سایر اقلام سود و زیان جامع را در صورت سود و زیان جامع الزامی می‌کند. در انطباق با این الزام، تغییر در مازاد تجدید ارزیابی ناشی از تغییر در بدهی، باید جداگانه مشخص و افشا گردد.

7. مبلغ استهلاک‌پذیر تعدیل‌شده دارایی، طی عمر مفید آن مستهلک می‌شود. بنابراین، زمانی که دارایی مربوط به پایان عمر مفید خود برسد، تمام تغییرات بعدی در بدهی باید در سود یا زیان دوره و قوع شناسایی شود. این موضوع برای هر دو مدل بهای تمام شده و تجدید ارزیابی کاربرد دارد.

8. برگشت ادواری تنزیل باید هنگام وقوع به عنوان هزینه تأمین مالی در سود یا زیان دوره شناسایی شود. منظور کردن این مخارج در بهای تمام شده طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری 23 مجاز نیست.

## تاریخ اجرا

9. واحد تجاری باید این تفسیر را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول سپتامبر سال 2004 یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد توصیه می‌شود. چنانچه واحد تجاری این تفسیر را برای دوره‌ای که شروع آن قبل از اول سپتامبر سال 2004 است بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند.

9الف. استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 (تجدیدنظرشده در سال 2007)، اصطلاحات مورد استفاده در کل استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی را اصلاح کرد. افزون بر این، بند 6 را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه 2009 یا پس از آن آغاز می‌شود، بکار گیرد. چنانچه واحد تجاری استاندارد بین‌المللی حسابداری 1 (تجدیدنظرشده در سال 2007) را پیش از موعد بکار گیرد، اصلاحات مذکور باید برای آن دوره‌ها اعمال شود.

## گذار

تفسیر 1 کمیته تفاسیر استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی  
تغییر در بدهیهای برچیدن، بازسازی و **بدهیهای** مشابه موجود

10. تغییر در رویه‌های حسابداری باید طبق الزامات  
استاندارد بین‌المللی حسابداری 8 رویه‌های حسابداری، تغییر  
در برآوردهای حسابداری و اشتباهات<sup>1</sup> به حساب منظور شود.

---

<sup>1</sup>. چنانچه واحد تجاری این تفسیر را برای دوره‌ای که شروع آن قبل از اول ژانویه  
سال 2005 است بکار گیرد، باید الزامات نسخه قبلی استاندارد بین‌المللی  
حسابداری 8 با عنوان سود یا زیان خالص دوره، اشتباهات اساسی و تغییر در رویه‌های  
حسابداری را رعایت کند، مگر اینکه واحد تجاری نسخه تجدیدنظرشده استاندارد  
مذکور را برای آن دوره بکار گیرد.